

la contra | ENRIC RAMIONET

La flautada

Als camps nazis sonava Beethoven i Hitler estimava l'òpera, però malgrat això podem considerar la música i la seva pràctica com un element important en la formació de l'individu

Al'edat mitjana afirmaven que el so d'una flauta calmava el món. També és per aquesta raó que convé saber que avui, a Llagostera, més de 80 alumnes de flauta travessera participaran en la VI Flautada de les comarques gironines. Una flautada és, òbviament, una concentració de flautistes, però també, en alguns indrets i segons una altra concepció, és un disbarat, un despropòsit. I flautada per flautada, la llagosterenca pot rescabalar-nos mínimament de les flautades patriòtiques a les quals els espanyols de bé, ara Madrid, ara Pamplona, dediquen els dissabtes. No és aquesta, naturalment, la intenció de la Irene Ferrer i en Lluís Batllósera, músics, professors de flauta travessera i impulsors de les trobades anuals.

La seva flautada, que aquest any s'organitza des de l'Escola de Música de Llagostera, i que en altres edicions ha estat acollida per l'escola Preludi de Girona, per la de Sant Hilari, per la del Casino Menestral de Figueres, per la de Cassà i la de Sant Feliu de Guíxols, només pretén ser una festa de la música, una diada destinada als partidaris d'aquest instrument que deien que era el preferit dels déus. Però des de la meua inevitable subjectivitat em sembla un valuós esforç per calmar el món, una contribució oportuníssima per equilibrar el nostre univers anímic, tan masegat aquests dies per tanta flautada fervorosament nacionalista, per tanta exacerbació del més inquietant i primari dels nacionalismes que es coven a la península.

No sé si vostès consideraran gratuïta la contraposició entre celebracions de naturalesa tan diferent, però els asseguro que sorgeix de la més honesta i espontània necessitat d'assossegat l'angúnia que produeix l'estarrufament d'aquesta gent que ni viu ni deixa viure, d'aquest etern retorn de l'Espanya més aspra i reconsegada, compensant-lo amb algun gest amable, civilitzat i esperançador, amb la constatació que malgrat aquest llast enorme la vida segueix i fins i tot avança.

La flautada que es va celebrar l'any passat a Sant Feliu de Guíxols.

I aquest dissabte, 80 alumnes d'entre 6 i 18 anys i 8 professors de diferents escoles de música procedents del Casino Menestral de Figueres, de les escoles Preludi, Clau de Faula i Aula Musical de Girona, de l'Escola Municipal de Música de Sant Feliu, de la Sala Galà i les aules de l'Escola de Música del Gironès a Llagostera, Cassà i Bescanó, clouran tota una jornada destinada a assajos, tallers i activitats diverses, amb un concert gratuït a les 8 del vespre, al Teatre Casino Llagosterenc. Com si habitéssim en aquella Europa mítica que fa uns anys enyoràvem i invocàvem a diari.

Ja sé que als camps nazis sonava Beethoven i que Hitler estimava l'òpera, però malgrat això i segons tots els indicis podem seguir considerant la música en general i la seva pràctica en particular com

un element importantíssim en la formació de l'individu. La capacitat d'escoltar, l'exercici de la memòria i de l'autodisciplina, l'educació de la sensibilitat, el treball de l'oïda, la coordinació, la concentració, la socialització que comporta el conreu d'aquest llenguatge universal, la necessitat de compartir-la o simplement el plaer i les possibilitats de felicitat que proporciona, converteixen l'educació musical en una opció molt recomanable. Diuen que, a tot Europa, les relacions entre la música i la societat no passen el seu millor moment, i deu ser veritat, però per les generacions que han travessat el desert, esdeveniments com el d'avui a Llagostera són un prodigi. Les notes sumades de vuitanta flautes segurament no calmaran el món, però qui sap si, durant uns moments, en poden crear la il·lusió.

la columna | JOSEP M.FONALLERAS

Sagrada sardana

Un dia d'aquests, em sembla que demà, unes quantes persones ballaran la Santa Espina i miraran de completar una rotllana que ha d'envoltar el perímetre de la Sagrada Família de Gaudí. No sé si cada cap de setmana hi ha persones que ballin sardanes a l'entorn del temple, vull dir que no sé si és una pràctica habitual. En cas que sí, però, aquest diumenge l'acte serà singular perquè entre els balladors hi haurà notables notaris i escriptors i metges i arquitectes i filòsofs, artistes, empresaris i economistes, sacerdots, advocats i historiadors. Una destacada representació de la societat civil que, d'aquesta manera, protestarà contra el pas del TAV pel centre de Barcelona i, en concret, per dessota la Sagrada Família. Més ben dit: no solament protestaran sinó que demanaran que la línia passi per un altre traçat (parlen del «bon traçat»), allunyat de l'edifici en qüestió. Com vostès poden comprendre, a mi no em faria cap il·lusió ni cap gràcia que la Sagrada Família s'ensorrés. No nego que seria un esdeveniment que marcaria les nostres vides i que, d'aquí, en sortirien fenomenals obres artístiques, vull dir del fet de reflectir com Barcelona va rebre una catàstrofe tan fenomenal. Tot i això, jo no faria res per destruir-la. Per moltes raons: artístiques, sentimentals, d'èstricta ciutadania i de sentit comú. És a dir: és evident que jo (i molts de vostès, la pràctica totalitat dels lectors) som hipotètics signants del manifest que ara enarboren les persones que ballaran la sardana de referència. És un manifest impulsat per l'inefable Espar Tícol i compartit per gent tan diversa com Raimon, Carme Ruscalleda, mossèn Ballarín o Pere Tàpies.

Tot i això, tot i la contundència cívica de la rotllana, hi ha detalls que se m'escapen. ¿No havíem discutit fins a l'avorriment sobre el traçat? ¿No havien dit els experts que aquest era el més indicat per a la ciutat? ¿No hi haurà perill en altres zones, si el «bon traçat» s'imposa? ¿Volen dir que en aquesta sardana tothom sap comptar i repartir?

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

MENOR MANTENIMENT
MILLOR AÏLLAMENT
MÉS DURABILITAT

OR METAL

www.ormetal.es

Llevant, 7. Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE SELVA. ☎ 972 47 61 27

PUBLICITAT

NOU Stein

NVA

11306082604V

parisieria copisteria

Pompeu Fabra, 11 - 972 303 944 - Migdia, 11 - 972 213 163
Av. Lluís Pericot, 38 - 972 310 982 - GIRONA

PUBLICITAT

ambit 7

Disseny d'interiors

C/ Canonge Berce, 13 - Girona
www.ambit7.cat - info@ambit7.cat
972 20 84 04

PUBLICITAT

972 17 23 53

Protecció passiva contra el foc

PROTECCIÓ D'ESTRUCTURES METÀL·LIQUES AMB MORTER DE PERLITA

www.bristol2000.com